

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. D.**

st. příslušnost T. r.

t.č. pobytem X

zast. advokátkou JUDr. Irenou Strakovou

sídlem Karlovo nám. 287/18, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**

Odbor azylové a migrační politiky

sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2024, č.j. OAM-840/LE-VL17-VL14-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, vyjádření účastníků

- 1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2024, č.j. OAM-840/LE-VL17-VL14-2023. Tím bylo rozhodnuto o žádosti žalobce v řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, že se mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

2. Žalobce v žalobě nejprve velmi obecně namítl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, že o udělení mezinárodní ochrany žádal z důvodů obavy o svou bezpečnost v zemi původu, a dále že žalovaný ve svém rozhodnutí bezpečnostní hrozbu zlehčil a dostatečně se nevypořádal se situací žalobce. S ohledem na absenci řádně vymezených žalobních bodů soud žalobce vyzval k jejich doplnění. Ve stanovené lhůtě byla žaloba doplněna prostřednictvím právní zástupkyně žalobce podáním, které však žalobní argumentaci příliš nekonkretizovalo.
3. Vedle tvrzení, že žalobce je kurdské národnosti obsahuje toto doplnění žaloby pouze obecné teze k § 14 zákona o azylu, resp. k výkladu pojmu „důvod hodný zvláštního zřetele“, s uvedením (bez bližší argumentace), že žalobce tento pojem naplňuje. V další části doplnění žaloby jsou uvedeny rovněž pouze obecná tvrzení o složitosti pojmu pronásledování a judikатурním vývoji jeho výkladu, s uvedením, že žalobce má obavu z pronásledování z důvodu své kurdské národnosti, že se obává o svou bezpečnost, a to s odkazem na události v Kazachstánu, čímž se žalovaný z hlediska § 12 písm. b) zákona o azylu podle žalobce dostatečně nezabýval. Navazuje citace judikatury týkající se hrozby pronásledování a používaného důkazního standardu.
4. Podle žalobce žalovaný jeho obavy zlehčil a jeho situaci posoudil nedostatečně. Dále žalobce uvedl, že jeho nuceným vycestováním by došlo k porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalobce také české právní úpravě, resp. žalovanému, vytkl, že zásadu nenavracení vykládá restriktivně pouze ve vztahu k hrozbě porušení čl. 3 Úmluvy, což je v neprospěch cizinců; má být vykládána širěji. A klade si otázku, zda postup žalované dle § 120a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců unijní právo (směrnice 2008/115/ES) nezapovídá.
5. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobní body jsou konstruovány jako „seznam“ tvrzených vad napadeného rozhodnutí. Námitky jsou však ponechány bez vysvětlení a žalovaný proto nemá k čemu se vyjádřit. Žalobce zopakoval důvody, pro které požádal o mezinárodní ochranu, úvahy a závěry žalovaného však jakkoli nevyvrací. Žalovaný proto na napadené rozhodnutí zcela odkázal.

II. Posouzení věci krajským soudem

1. Krajský soud v Brně přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s.ř.s.“, ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu), přičemž ve věci rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
2. Žaloba není důvodná.
3. Předně je nutno uvést, že i v řízení o žalobě ve věci mezinárodní ochrany je rozsah soudního přezkumu vymezen žalobními body, nejedná-li se o vady řízení či nezákonnosti napadeného rozhodnutí, k nimž je soud povinen přihlížet z moci úřední. I přes doplnění žaloby na výzvu soudu zůstala žalobní argumentace velmi obecná a konkrétní situace žalobce je individualizována pouze tvrzením, že žalobce se obává o svoji bezpečnost z důvodu své příslušnosti ke kurdské národnosti. Tento jediný seznatelný žalobní bod tedy bude soudem posouzen.
4. Stejně však nelze přistoupit k části žaloby týkající se § 14 zákona o azylu a v ní obsaženého tvrzení, že v případě žalobce je dán důvod hodný zvláštního zřetele, neboť tato „argumentace“ individualizaci potřebnou k soudnímu přezkumu postrádá. V tomto

ohledu proto postačí uvést, že žalovaný se podmínkami pro udělení humanitárního azylu v případě žalobce v rámci zákonem svěřené správní úvahy zabýval, a to v intencích odpovídajících ustálené judikatuře.

5. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že v jeho případě nejsou dány důvody pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z některého z azylově relevantních důvodů (mj. i z důvodu národnosti, resp. příslušnosti k etnické menšině) v zemi původu.
6. Žalobce namítal, že je kurdské národnosti, a proto by mu měl být azyl udělen, přičemž odkázal na blíže nespecifikované události v Kazachstánu. K takto vymezené argumentaci je nutno nejprve uvést, že žalovaný se naplněním podmínek § 12 písm. b) zákona o azylu v napadeném rozhodnutí (na s. 5 – 7) zabýval a žalobce proti hodnocení žalovaného nevznsl (kromě nesouvisející či jakkoli vysvětlené zmínky o Kazachstánu) konkrétní argumentaci, přestože byl právně zastoupen. Soud není advokátem žalobce, žalobní argumentaci za něj nemůže domýšlet. Z hlediska právní úpravy a judikatury lze však k problematice pronásledování Kurdů v Turecku uvést následující.
7. Dle § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí *„závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování“* [srov. čl. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (kvalifikační směrnice)].
8. Správní soudy se postavením Kurdů v Turecku opakovaně zabývaly a uznaly, že příslušníci kurdského etnika skutečně čelí v Turecku různým formám diskriminace či potlačování jejich národnostní, jazykové či kulturní identity, avšak samotná kurdská národnost u osoby turecké státní příslušnosti zpravidla není bez dalšího důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Důvodem je zjištění, že obtíže, s nimiž se mohou osoby kurdské národnosti v Turecku setkat právě jen z důvodu své příslušnosti k této etnické skupině na základě jednání veřejné moci či případně nestátních subjektů, obvykle nedosahují intenzity pronásledování, jak bylo výše definováno.
9. Strach z pronásledování může být odůvodněn zejména u politicky či jinak veřejně činných osob, včetně lidskoprávních aktivistů či osob zapojených do neúspěšného státního převratu nebo těch, jimž je toto zapojení současným tureckým režimem připisováno, přičemž kurdská národnost nebo prokurdská orientace může být u takových osob „přítěžující okolností“ (rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2012, č. j. 4 Azs 34/2011-154, a navazující judikatura, např. usnesení ze dne 10. 12. 2015, č. j. 9 Azs 250/2015-23, ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Azs 177/2018-28, ze dne 31. 1. 2024, č. j. 4 Azs 213/2023-26, či rozsudek ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27, usnesení ze dne 14. 3. 2024, č. j. 5 Azs 141/2023-30).
10. Žalobce netvrdil (ani ve správním řízení), že by se nějak politicky či jinak veřejně angažoval, či že by patřil do jiných shora uvedených skupin tureckých občanů s kurdskou národností, u nichž by bylo možné o naplnění definice pronásledování uvažovat (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 31. 1. 2020, č. j. 5 Azs 105/2018-46, č. 4029/2020 Sb. NSS, či rozsudek téhož soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45, č. 4304/2022 Sb. NSS). Bylo proto na místě potvrdit závěry žalovaného, který žalobcem popisované incidenty (ve správním řízení uváděl, že uveřejnil básně

bránící Kurdy na Instagramu, vypovídal též o některých obtěžujících incidentech na vysoké škole) vyhodnotil jako nenaplňující definici pronásledování.

11. Z tvrzení žalobce ani z informací o zemi původu, jež jsou obsaženy ve správním spise, a proti nimž žalobce nic nenamítal, nelze usuzovat s přiměřenou pravděpodobností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70) na to, že žalobce bude z důvodu své příslušnosti ke kurdské národnosti vystaven vážnému porušení lidských práv v důsledku jednání (fyzické či psychické násilí, diskriminační opatření ze strany státních orgánů, nepřiměřené či diskriminační trestání či trestní stíhání, odepření soudní ochrany atd.), která mohou intenzity pronásledování dosáhnout. Samotná příslušnost ke kurdské národnosti a s ní spjaté těžkosti, bez přistoupení dalších individuálních okolností, intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu ani vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 téhož zákona nedosahují.
12. Argumentace žalobce týkající se obecných úvah o výkladu zásady nenavrácení ve spojení s vyhoštěním podle § 120a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je mimoběžná a napadeného rozhodnutí se přímo netýká. Žalobce neuváděl jakékoli důvody, pro které by v jeho případě bylo na místě aplikovat čl. 8 Úmluvy.

III. Závěr a náklady řízení

13. Žalobní námitky nejsou důvodné a nebyly shledány ani jiné důvody, pro které by měl soud napadené rozhodnutí zrušit. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. února 2025

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně